

Від головного редактора

СВІТОГЛЯД

Шановні читачі та шанувальники
журналу “Світогляд”!

Я пишу ці рядки напередодні 26-ої річниці проголошення незалежності України. Рік тому у статті “Україна в геопросторі та часі” (“Вісник НАН України”, № 6, 2016), присвяченій 25-річчю незалежності України, я звертав увагу на сутність плину часу у різних вимірах: “У фізичній шкалі часу 25 років — це мить. А у соціальній — це досить багато, фактично це час найбільш активного життя одного покоління людей. Тому сьогоднішній ювілей для України — подія знакова. За цей період у нашій державі виросло нове покоління незалежних українців. Є привід задуматися та проаналізувати досягнуте і втрачене за роки незалежності”.

Якщо говорити про досягнуте, то найбільшим досягненням за цей рік є важливий крок України в цивілізаційному русі до Європи. Однак, як зазначено в Заяві Ініціативної групи “Перше грудня” з нагоди вступу в силу рішення щодо безвізового режиму з країнами ЄС: “Зробивши перший важливий, хоч і формальний, крок до європейського простору, Україні належить виконати велику домашню роботу...”

А ця “домашня робота”, на мою думку, пов’язана з гіркою правдою: пострадянський синдром та російська пропагандистська система і досі є суттєвим фактором впливу на життя великої кількості громадян України.

На жаль, на відміну від Росії, де на ідею “русского мира” працює потужний державний апарат, в Україні за влучним виразом *Олеся Донія* “поширенням української ідеї займаються романтики та ідеалісти”.

Серед таких знакових романтиків були духовні лідери та наставники української нації *Богдан Гаврилишин* та *Любомир Гузар*, які відійшли від нас у Вічність після 24 серпня 2016 року.

Але й відійшовши, вони продовжують віртуально промовляти до нас. Як ідеться в надісланому мені листі з Фонду Богдана Гаврилишина під назвою “Марафон відповідальності”, “символізм марафону

полягає в невеликому завданні: посадити і виростити соняшник сорту “Богдан Гаврилишин”. Цей сорт соняха був виведений за ініціативи бізнес-школи “МІМ-Київ” спеціально до 90-річчя Богдана Дмитровича в минулому році. Дуже хочемо, щоб вирощування цієї унікальної квітки об’єднало активних українців та нагадало, що кожен повинен взяти на себе відповідальність за зміни у сім’ї, громаді та цілій країні. Акція також присвячується пам’яті Богдана Гаврилишина з вдячністю за його унікальний внесок у розвиток України та світу”.

А Блаженніший Любомир кардинал Гузар з притаманною йому батьківською турботою закликав нас не боятися і робити добро. Його точні, гострі і чесні висловлювання назавжди залишаться дороговказом у наше майбутнє:

“Війна, якою б жахливою вона не була, це й шанс подолати нашу відчуженість один від одного;

Еліта — це люди, котрі вміють дивитися далеко вперед і зберігати головне — людську гідність;

Корупція — це перш за все хвороба власної душі, а вже потім політична хвороба;

Влада боїться свободи в серцях людей значно більше, ніж голодного бунту. Тому, що голодного можна купити, а вільного — тільки вбити;

Між сходом і заходом України немає поділу. Поділ існує між тими, хто любить Україну, і тими, хто її не любить”.

Нам приємно, що і Богдан Гаврилишин, і Любомир Гузар (в силу обставин це робив для нього його помічник) читали окремі випуски журналу “Світогляд” і схвально висловлювалися на адресу його авторів та редакційного колективу.

Вітаючи вас, дорогі читачі журналу з річницею незалежності України, ми сподіваємося, що наша праця у “Світогляді” мотивуватиме вас до корисних справ задля зростання вільної, духовно сильної і згуртованої України. ■

Ярослав Яцків

